

SZLAVOGLASZJE

IZ ZAGORJA

PREIZVISHENOMU I VISZOKOPOGLAVITOMU

GOZPODINU

S T E F A N U

O S E G O V I C H U

OD BARLABASSEVCA

ZLATOMU VITEZU, CESZARZKO - KRALJEVZKO-
APOSTOLZKOGA VELICHANZTVA TOLNACHNIKU,
PRESZLAVNOGA KRALJEZTV DALMATINZKOGA
HORVATZKOG' I SZLAVONZKOGA ZTOLA SZUDBE-
NOGA, KAK TAKAJ SZLAVNIH VARMEDJ SZRIEM-
ZKE, ZAGREBECHKE, KRISEVECHKE, VARASDINZKE I
PESTANZKO-PILISKO-SOLTHZKE SZUDBENIH ZTOLIC
PRISZEDNIKU

KAKTI

TROJJEDNOGA KRALJEZTVA DALMATINZKO-
GA, HORVATZKOG' I SZLAVONZKOGA TER
VISZOKE CHAZTI BANZKE

M E S T R U

PERVOBILESNIKU

vu Orszachkom zjedinjenih treh Kraljeztv Zboru
v' Zagrebu 24 Rosnjaka 1832 zebranomu.

Vu narodni peszmici zpevah

Ljudevit Gay,

Viszokoga Ztola Banzkoga Priszesni Bilesnik.

Vu Zagrebu,

Fritizkano pri Francu Suppanu 1832.

Ista nas narav na veselje vucse
Seko! Ja scinim, da zlamenje dobro
Jest. Niki dan mi recse sestra Klio,
Staro da nam se
Vrime povratit, kolo staro, stani.
Piesme, csast, glasnih citarah shtovanje;
U Sabor dojdu lugovih po pustih
Sestre razsute.

Katanchich.

Protuletna, rujna zorja mila

Rano zvabih mé v' zeleni gaj,

Kde szu má mishlenja szlosna bila,

Kde sze szerdce zdignushe vu raj;

Ah, v' raj chizte ljubavi ztvorenja,

V' kem naj szlajsha zkrita szu chutenja.

Kad' 'zpod hrazta zpazil szem verhunce

Bregov Zagorja prekrasznoga,

Kada vidih, kako sarko szunce

Celovashe danka beloga;

Onda szem zahuskal pozkochnicu,

Da sze chushe v' gluboku dolicu.

Tam vu glúbo, gluboku dolicu,

Kde potóchec voljko romulj,

Kde golúbek svoju golubicu,

Kde szlavích szamícu veszeli;

Kud' sze cvétje 'z puhke zemlje zdise

Szernica kde hladni kamen lise.

Szerdca szlazi kad' vjavlal jeszem glaszno

Hvalu zpévajuch Ztvoritelju,

Za szunashce, i za nebo jaszno

I za dobru Domóvnicu; —

Nut, na jén put szokol vu okrógu

Zkrilji sze 'z pechine proti júgu.

Szokol rozpne shirom sziva krila,

Jakim mahom széche zrachni pút,

Ja sze chudim, — neznam kamo cila

Njegvoga letenja szilni trúd; —

Proti Szavi znam, — prot' nagloj Szavi,

Velikoga Gozta da proslávi.

Vu toj namiszli sze bash radújem,

Leti, — kriknem, — lét' hoj szokole!

Miloljubni glasz kad' vmah zachújem,

Ki sze dalko v' luge zlévashe.

Domoszlava Zagorkinja vila

Z' tamboricum pevalica bila:

„Ranum roszum szim shetujte,

Mile vile, glásze chujte,

Zorjum zove vasz Kraljica,

Veszela vam bila lica.

Ohe ho! vezzelo.

Vu Ztrahinzke puzte gore,

Vu zelene nashe dvore,

Szim vasz zovu glaszne ztrunc,

Dogodjaji mé korune.

Ohe ho! vugodno.

Ranum roszum szim shetujte,

Divnim kolom sze rukújte.

Da vam radozt moju zpishem,

Da vam szuzice izbrishem.

Ohe ho! batrivo.

Divnim kolom sze rukújte,

Hitro ljubno pozkakújte

Polag ztarog' obíchaja,

Ztaro vreme nam dohaja.

Ohe ho! blaseno.

Ztaro vreme nam dohaja,

Ztara nam pravica vgaja,

Josh Horvatzka ni prepála;

Ako je i dugo zpala.

Ohe ho! naravno.

Otec Vishnji zmir zkoznuje,

Ter Horvatov molbe chuje,

On nam ravna Otca v' Bechu,
Ki zkerbí za nashu szrechu.

Ohe ho! naztojno.

Kad' nam szlavie Szlavzke kervi
Shalje Bana, ki bu pervi
Vszikdar branil Domovinu,
I na peldu vszakom' szinu,
Ohe ho! hrabreno.

Ki bu narodnozt postuval,
Nju kak szveti zakon chuval,
Chuval, kano zalog chazti, —
Vlasieh Velik v' Szvojoj Vlazti. —
Ohe hój! Davori *). —

Szlávi, cháztí Domovina
Otea szad' iz szvoga szina;
Z'ljubavjum szí Gá podpira,
Kad' Mu Pomochníka zbira.
Ohe ho! ljubleno.

Velikomu Velikoga
(V' razumu jezť prava szloga,)

*) Pri ztarieh Szlavo-Horvateh Bog Rata (Mars.)

Mestra mudrog', ki Horvate
'Z dushe ljubi szvoje brate.

Ohe ho! szerdcheno.

I Szlavonce, Dalmatine,
Szine jedne Domovine
Bu z' Horvati sivo zvezal,
Sile jala bu razrezal.
Ohe ho! razumno.

Ki Magyarom v' Zboru bratom
Bu pokazal, da Horvátom
Szvê pravice ni szu péne;
Nego z' rodóm jedne céne. —
Ohe ho! djedjerno.

Ki bu Szlavu roda zdignul,
Ter ohólnozt ztranjzku prignul;
A ztarinzku vu jeziku
Zviszil Kreszimíra diku.
Ohe ho! narodno.“

* * *

Vilo! glasze tvoje v' szerdcu chutim,
Szokolove daj mi kreljuti,
Da sze v' puztih gorah vech nemutim,
Daj mi krépozt v' zrák sze zdignuti;

Da zletím, kam' mene noszi selja,
Kamo Domovina domorodca pelja.

Da preneszem tvé domache glasze
'Z téh zelenéh lugov Zagorja,
Chreda kud' pri szvirali sze pasze,
Kde sze z' liztjem vije granchica;
Da 'je tam preneszem, kde szu Oni,
Koje szláve tvoga gerlca zvóni.

Szrečna Vilo! shumzke pészme tvoje
Dalmatin, Szlavonec i Horvát,
Szlosno kraljeztvo vu jednom troje —
Trojjeden v' pravicach, v' kervi brat
Mestru Zveza bratinzkog' alduje,
V' malim daru szerdce szvé daruje. —

KNJIŽNICE GRADA ZAGREBA

Digitalizirana zagrebačka baština. Knjige; 57
ilirci; 1

Ljudevit Gaj. Szlavoglaszje iz Zagorja ... gospodinu Stefanu Osegovichu od Barlabassevca.

Elektroničko izdanje izvornika objavljenog 1832.
© 2013. Knjižnice grada Zagreba

ODABIR I PRIPREMA GRAĐE

Željko Vegh

UREDNIČKI ODBOR

Davorka Bastic
Alemka Belan-Simic
Rajka Gjurkovic Govorcin
Tatjana Nebesny
Ljiljana Sabljak

TEHNIČKI UREDNICI

Robert Kaštelan
Ismena Meic

SNIMANJE I OBRADA GRAĐE

ArhivPRO d.o.o., Koprivnica

NAKLADNIK

Knjižnice grada Zagreba

ISBN 978-953-337-017-0

Objavljeno potporom Ministarstva kulture Republike Hrvatske u sklopu nacionalnog projekta Hrvatska kulturna baština te Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i šport Grada Zagreba.